

Lektion for 14. juni

Hannas bøn blev besvaret

Nøglevers: *"Da tiden var omme, efter at Hanna var blevet gravid, fødte hun en søn og kaldte ham Samuel, idet hun sagde: 'For jeg har bedt Herren om ham.*

1. Samuel 1:20

Udvalgte skriftsteder:
1 Samuel 1:1-28; 2:1-11

Før Israel fik konger, var der en mand ved navn Elkana, som havde to hustruer, Penina og Hanna. Penina havde børn, mens Hanna ikke havde nogen. Hvert år tog Elkana sin familie med til Silo for at tilbede og ofre til Herren, og han gav en del af offeret til hvert medlem af sin familie. Elkana gav Hanna en dobbelt portion på grund af sin store kærlighed til hende.

Penina hånede imidlertid Hanna, fordi hun ikke havde børn, og denne grusomhed fortsatte år efter år, hvilket fik Hanna til at græde og ikke spise. Endelig, et år, bad Hanna stille til Gud og aflagde et løfte og sagde: »O Herre, den Almægtige, hvis du blot vil se til din tjeners elendighed og huske mig og ikke glemme din tjener, men give hende en søn, så vil jeg give ham til Herren alle hans livs dage, og ingen ragekniv skal nogensinde røre hans hoved.«
1. Samuel 1:1-11

Gud hørte Hannas bøn. Det følgende år fødte hun en søn og gav ham navnet Samuel. (vers 19,20). Det

løfte, hun havde aflagt til Gud om ikke at lade en barberkniv komme på hendes søns hoved, var det nazaræiske løfte. Dette var »et særligt løfte, et løfte om adskillelse til Herren«. Som en del af dette løfte måtte man, ud over ikke at klippe håret, ikke drikke vin eller spise noget fra vinstokken. Den, der aflagde dette løfte, måtte ikke have kontakt med noget lig, heller ikke nære familiemedlemmer. (4. Mosebog 6:1-21). I hele den tid, en person havde aflagt nazaritløftet, var den person »hellig for Herren«. vers 8

Navnet Hanna betyder "nåde" eller "gunst". Herrens tilhængere får at vide: "Af nåde er I frelst ved tro, og det ikke af jer selv; det er Guds gave. Ikke af gerninger, for at ingen skal rose sig." (Efeserbrevet 2:8,9). Hanna levede et liv i bøn. Hun bad, når hun var bekymret. Hun bad også, når hun var taknemmelig, som da hun overgav sit barn Samuel til pperstepræsten Eli. 1. Samuelsbog 2:1-11

Paulus opfordrer: »Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alt ved bøn og bønner med taksigelse jeres anmodninger frem for Gud. Og Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og jeres tanker i Kristus Jesus.« (Filipperne 4:6,7, NIV). Vi skal fuldt ud sætte vores håb og tillid til Gud, have en ånd af glæde og bede uophørligt, idet vi beder i overensstemmelse med hans løfter. Således vil vi have Guds fred og være i stand til at »takke under alle omstændigheder«, uanset hvad hans forsyn måtte tillade. 1. Thessalonikerbrev 5:16-18, NIV

Hanna bragte et stort offer til Gud. Hun indviede sin søn Samuel til at leve det nazaræiske løfte om fuldstændig hengivelse til Herren alle sine dage. I dag har indviede tilhængere af Kristus også aflagt et

livslangt løfte om fuldstændig dedikation til Gud, herunder adskillelse fra de "døde ting" i denne nuværende onde verden. I stedet "klæder de sig i Kristus" og udvikler Helligåndens frugter og nådegaver. Galaterbrevet 3:27; Efeserbrevet 4:24; Kolossenserbrevet 3:10-17